

der truffet beslutning om, at der skal fremsættes lovforslag om ratifikation.

Hovedformålet med konventionen er at simplificere og billiggøre udstedelsen af patenter, hvilket sker gennem en fælles ansøgningsprocedure med henblik på opnåelse af patent i flere lande. Samtidig hermed skal Den Europæiske Patentkonvention ses på baggrund af den meget kraftige stigning i antallet af patentansøgninger i 1960'erne og den dermed forøgede arbejdsbyrde for de nationale patentmyndigheder. Et andet af konventionens hovedformål er derfor at rationalisere forbruget af højt kvalificeret arbejdskraft i de nationale patentmyndigheder i forbindelse med udstedelse af patent.

Til opnåelse af disse formål fastlægger Den Europæiske Patentkonvention betingelserne for meddelelse af europæisk patent og de nærmere regler for behandlingsproceduren, ligesom den indeholder organisatoriske bestemmelser om Den Europæiske Patentorganisation, dens organer, disses kompetencefordeling og finansieringen af organisationen.

Efter ikrafttrædelsen af Den Europæiske Patentkonvention er oprettet en europæisk patentorganisation med hovedsæde i München.

Administrationsrådet, hvor hvert tilsluttet land har en repræsentant, er øverste myndighed inden for organisationen, hvis administrative organ er Den Europæiske Patentmyndighed. Den Europæiske Patentkonvention regulerer kun det europæiske patent på ansøgningsstadiet. Når et patent er meddelt af Den Europæiske Patentmyndighed og ikke senere bliver anfægtet, gælder patentet i hvert af de tilsluttede lande, som ansøgeren har designeret ved ansøgningens indlevering. Patentet får i hvert af landene en retsstilling, som om patentet var meddelt af den nationale patentmyndighed, og retsvirkningerne af patentet er som fastsat i de enkelte landes nationale lovgivning, herunder spørgsmålet om ugyldigkendelse, der med respekt af konventionens bestemmelser sker ved de kontraherende landes nationale domstole.

Behandlingen af en europæisk patentansøgning følger nedennævnte retningslinjer:

Ansøgning, der affattes på et af de tre officielle arbejdsprog: engelsk, fransk og tysk, indleveres normalt direkte til Den Europæiske Patentmyndighed. Ved ansøgningens indlevering skal tilkendegives, for hvilke lande der ønskes europæisk patent. Derpå foretages en nyhedsundersøgelse, og nyhedsundersøgelsesrapport udarbejdes indeholdende oplysninger om eventuel allerede kendt teknik på området. Efter at ansøgningen har været offentliggjort sammen med nyhedsundersøgelsesrapporten, foretages patenterbarhedsbedømmelse, hvis ansøgeren ønsker det.

Det patenterbares område adskiller sig som følge af den tilpasning til Den Europæiske Patentkonvention, der gennemførtes ved ændringen af patentloven i 1978, ikke fra gældende dansk ret.

Udstedes der patent, offentliggøres dette på behandlingssproget, idet kravene dog tillige offentliggøres på Den Europæiske Patentorganisations tre officielle sprog. Lande, der ikke har et af disse som officielt sprog kan kræve det europæiske patent oversat til landets eget sprog, for at det skal have retsvirkning for dette land.

Af hensyn til dansk erhvervsliv udnytter lovforslaget fuldtud mulighederne for i henhold til konventionens artikel 65 at kræve oversættelse af det europæiske patent til dansk. Dette betyder, at et europæisk patent først er gyldigt i Danmark, når oversættelsen indleveres.

Den Europæiske Patentmyndighed blev den 1. juni 1978 åbnet for indgivelse af patentansøgninger. Den Europæiske Patentmyndighed har i 1987 modtaget i alt 45.960 ansøgninger. Dette er betydeligt flere end tidligere antaget og det ventes, at det årlige antal nyindleverede ansøgninger fortsat vil stige i løbet af resten af dette århundrede. Udviklingen har endvidere vist, at de engelsksprogede ansøgnings andel nu er nået op på knap 60 pct. af samtlige europæiske patentansøgninger.

Forholdet til grundlovens § 20

En dansk tiltrædelse af Den Europæiske Patentkonvention vil indebære, at Den europæiske Patentmyndighed kan meddele et europæisk patent, der har samme virkning her i landet som et patent meddelt af den danske patentmyndighed.

Den administrative og judicielle kontrol i forbindelse med udstedelsen af disse patenter udøves udelukkende af organer med tilknytning til Den Europæiske Patentmyndighed. På denne baggrund rejstes i forbindelse med patentlovforslaget i 1976-77, der bl.a. angik en ratifikation af Den Europæiske Patentkonvention og Fællesskabets Patentkonvention, spørgsmål om, hvorvidt ratifikation af disse konventioner var omfattet af grundlovens §20. Resultatet af overvejelserne var, at tiltrædelse af såvel Den Europæiske Patentkonvention som Fællesskabets Patentkonvention måtte anses som værende omfattet af bestemmelserne i grundlovens § 20.

Herefter kræves der til vedtagelse af lovforslagets § 1 vedr. ratifikation af Den Europæiske Patentkonvention et flertal på $\frac{2}{3}$ af Folketingets medlemmer.

B. Betydning og konsekvenser af lovforslaget

1. For Patentdirektoratet